12/11/2020

Молитвено сећање на Владику ваљевског Милтина

Више од пола века предано је служио Господу, носећи име Светог Краља Милутина, највећег средњовековног задужбинара, иза ког су остале десетине светиња чија лепота данас фасцинира зналце градитељства и ликовне уметности, а блаженим миром испуњава боготражитеље који им притичу из васцелог хришћанског света. По узору на свог небеског покровитеља, блаженопочивши владика Милутин градио је и обнављао цркве и манастире у славу Божју, а на молитвену радост верног народа у ваљевском крају, у ком се родио и чији је био први епископ по васпостављењу Епархије ваљевске.

Празник Светог краља Милутина у Ваљеву се минулих тринаест година у посебној радости прослављао, као једна од прилика да се вољеном духовном оцу заблагодари за све што чини и пожели да још дуго води своја чада путем Светог Саве и свих Светих Немањића. Лета Господњег 2020. владика Милутин се преселио, како молитва каже, тамо где нема бола и уздисаја. Овде на земљи, због привременог растанка, у срца оних који су га знали уселио се жал, а његов имендан је прилика да му се за душу принесу молитве. У храму Васкрсења Христовог, у раним јутарњим сатима, одслужен је парастос крај места на коме владика Милутин почива. Службом је началствовао старешина

Саборног храма протојерej-ставрофор Драгомир Јовановић, уз саслуживање свештенства из Ваљева. У капели Светог Јована Крститеља у Епархијском дому парастос је служио архијерејски заменик Епископа ваљевског протонамесник Филип Јаковљевић уз саслуживање и молитвено учешће запослених у епархијским службама.

Владика Милутин је преминуо 30. марта 2020. године у КБЦ „Др Драгиша Мишовић“ у Београду. Био је један од омиљених архијереја савремене Српске Цркве, препознатљив по благим и мудрим речима, монашкој смирености и великој љубави према људима и свему што чини творевину Божју. Његовом земаљском кончином Епархија ваљевска остала је без свог пастира, али пред престолом Божјим несумњиво добила још једног заступника.

spc.rs